

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Rijeci
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj: P-118/2026-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, po sutkinji Tamari Jugo Smoljanović, u parničnom predmetu tužitelja EKOPPLUS d.o.o. Viškovo, Marčelji, Pogled 2/4, OIB: 10434882946, kojeg zastupa punomoćnica Ana Sabljar, odvjetnica u Šenkovcu, Ivana Vrapca 10 protiv tuženika KOMUNALAC d.o.o. Jurdani, Jurdani 50B, OIB: 30295003016, kojeg zastupa punomoćnik Alen Bošković, odvjetnik u Rijeci, F. Supila 13, radi isplate 39.715,37 EUR s kamatom, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 3. lipnja 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, objavljene 7. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Žakline Marinković sa sjedištem u Rijeci, Korzo 27, sudski predmet: Ovr-1383/2025, javnobilježnički predmet: UPP/OS-Ovr-50/2025 od 20. veljače 2025. kojim se nalaže tuženiku platiti tužitelju iznos od 39.715,37 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od dana dospijeca svakog pojedinog iznosa od isplate, kako slijedi:

- po računu 12-001-01 u iznosu od 11.214,98 EUR od 31. ožujka 2022. do isplate,

- po računu 20-001-01 u iznosu od 28.500,39 EUR od 1. svibnja 2022. do isplate, po stopi od 7,49% godišnje do 30. lipnja 2022., od 1. srpnja 2022. po stopi od 7,31% godišnje do 31. prosinca 2022., od 1. siječnja 2023. po stopi od 10,50% godišnje do 30. lipnja 2023., od 1. srpnja 2023. po stopi od 12,00% godišnje do 31. prosinca 2023., od 1. siječnja 2024. po stopi od 12,50% godišnje do 30. lipnja 2024., od 1. srpnja 2024. po stopi od 12,25% godišnje do 31. prosinca 2024., od 1. siječnja 2025. po stopi od 11,15% godišnje do 30. lipnja 2025., a od 1. srpnja 2025. po stopi od 10,15% godišnje do isplate, a u slučaju promjene kamatne stope, po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja uvećano za osam postotnih poena,

te u dijelu u kojem je naloženo tuženiku platiti tužitelju nastale troškove postupka u iznosu od 1.688,94 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 20. veljače 2025. (dana donošenja rješenja o ovrsi) po stopi od 6,15% godišnje do 30. lipnja 2025., a od 1. srpnja 2025. po stopi od 5,15% godišnje do isplate, a u slučaju promjene kamatne stope, po stopi koju je Europska središnja

banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja uvećano za tri postotna poena u roku od 15 (petnaest) dana.

II. Nalaže se tuženiku platiti tužitelju iznos od 3.017,15 EUR na ime prouzročnog parničnog troška zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od 7. srpnja 2026. (dana donošenja presude) po stopi od 5,15% godišnje do isplate, a u slučaju promjene kamatne stope, po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja uvećano za tri postotna poena u roku od 15 (petnaest) dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je kao ovrhovoditelj 29. siječnja 2025. podnio prijedlog za ovrhu javnom bilježniku protiv tuženika kao ovršenika radi isplate iznosa od 39.715,37 EUR na temelju vjerodostojne isprave-računa sa zakonskom zateznom kamatom od dospijeća do isplate. Na rješenje o ovrsi poslovni broj sudski predmet: Ovr-1383/2025, javnobilježnički predmet: UPP/OS-Ovr-50/2025 od 20. veljače 2025., kojim je cijelosti prihvaćen prijedlog za ovrhu, ovršenik je pravovremeno izjavio prigovor navodeći da ističe prigovor zastare pozivajući se na odredbu čl. 232. Zakona o obveznim odnosima. Osporava osnovu i visinu tražbine. Predmetnu tražbinu ovrhovoditelj potražuje potpuno arbitrarno i pravno neutemeljeno. Tražbina nije sukladna s Ugovorom br. 572/2018 o obradi i zbrinjavanju komunalnog i neopasnog otpada koji je i dalje na snazi, a u kojem su stipulirane obveze ugovornih strana u vezi primjene nove cijene usluge ovrhovoditelja. Člankom 7. Ugovora propisana je obveza ovrhovoditelja pisano izvijestiti korisnika usluge-ovršenika najmanje 90 dana prije primjene novog cjenika, a nove cijene primjenjivat će se temeljem sklopljenog pisanog aneksa Ugovoru od datuma potpisivanja. Ovršenik osnovano odbija podmiriti razliku koja je rezultat uvećanja cijena usluga ovrhovoditelja za razdoblje od 15. veljače do 31. ožujka 2021.

1.1. Rješenjem Općinskog suda u Rijeci, Stalna služba u Opatiji poslovni broj Povrv-541/2025-3 od 29. prosinca 2025., rješenje o ovrsi poslovni broj sudski predmet: Ovr-1383/2025, javnobilježnički predmet: UPP/OS-Ovr-50/2025 od 20. veljače 2025. stavljeno je izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha te su ukinute provedene radnje pa je postupak u tom dijelu nastavljen kao povodom prigovora protiv platnog naloga. Istim rješenjem navedeni sud se oglasio stvarno nenadležnim te je predmet ustupio ovome sudu, kao stvarno i mjesno nadležnom sudu 23. veljače 2026.

2. Tijekom postupka tuženik je ustrajao kod navoda iz prigovora. Iz e-mail poruke koja je upućena od tužiteljeve zaposlenice Nike Dorčić od 16. ožujka 2022. ističe da se da je tužitelj naveo da je raskinuo Ugovor broj 572/2018 temeljem odredbe članka 212. Zakona o obveznim odnosima s time da je otkazni rok istekao još 30. rujna 2020. te da više ne postoji ugovorni odnos između tužitelja i tuženika. Također se u tom dopisu navodi da se cijene usluga koje pruža tužitelj primjenjuju od 15. veljače 2022. kada je novi cjenik stupio na snagu.

2.1. Tuženik nije prihvatio ovakav način raskida Ugovora posebno obzirom na činjenicu važnosti urednog obavljanja komunalnih djelatnosti i složenosti cijelog procesa zbrinjavanja komunalnog otpada. Stranke su u Ugovoru iz 2018. ugovorile u članku 13. da se "predmetni ugovor zaključuje na neodređeno vrijeme s mogućnošću raskida istog isključivo iz razloga nastupa okolnosti uslijed kojih nije moguće ispunjenje svrhe istog". Tuženik smatra da je ugovor na snazi među strankama jer se izvršava od obje strane pa bi onda postojala i primjena pravila vezano za izmjenu

cjenika koja su ugovorena u članku 7. predmetnog Ugovora. Tuženik je povećanu cijenu usluge koju pruža tužitelj počeo plaćati prema onim rokovima koji su ugovoreni za primjenu novog cjenika, odnosno devedeset dana nakon primljene obavijesti o promjeni cjenika usluga. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan.

3. Tužitelj u daljnjem tijeku postupka u podnesku od 23. ožujka 2026. navodi da iz sadržaja tuženikovog podneska proizlazi da sama visina tužbenog zahtjeva nije sporna, već je sporna pravna osnova takvog fakturiranja jer tuženik smatra da se novi cjenik na tuženika primjenjuje tek protekom roka od 90 dana od dana stupanja novog tužiteljevog cjenika na snagu.

3.1. Tužitelj je 9. rujna 2020. uputio, kako tuženiku, tako i svim ostalim komunalnim društvima koja gravitiraju ka centru, odnosno koja otpad predaju društvu EKOPPLUS d.o.o. na zbrinjavanje dopis broj 2009-1219/MŠ kojim otkazuje postojeće ugovore o obradi i zbrinjavanju komunalnog i neopasnog otpada svim tim društvima, pa tako i tuženiku, temeljeći otkaz ugovora na odredbi članka 212. stavak 1. i 4. Zakona o obveznim odnosima. Predmetnim otkazom ugovora, ostavljen je primjereni otkazni rok do 30. rujna 2020. te je ujedno dostavljen prijedlog novog Ugovora o obradi i zbrinjavanju otpada, za kojeg se navodi da se u njemu detaljnije i jasnije uređuju međusobna prava i obveze ugovornih strana.

3.2. Tužitelj predmetni ugovor nije raskinuo, već ga je otkazao. Daljnje se aktivnosti u svezi zaključivanja novih ugovora nisu poduzimale, barem ne prije stupanja na snagu novog cjenika, a početkom primjenom kojeg nastaje sporni, odnosno utuženi iznos od 299.235,40 kuna, tj. 39.715,37 EUR. U ovom je predmetu ključno pitanje je li Ugovor br. 572/2018 o obradi i zbrinjavanju komunalnog i neopasnog otpada od 8. siječnja 2018. i dalje na snazi, odnosno je li bio na snazi u trenutku početka primjene novog cjenika. Tužitelj tvrdi da je predmetni ugovor otkazao i da više nije na snazi.

3.3. Poziva se na odredbe čl. 13. st. 2. i 3. Zakona o gospodarenju otpadom te dodaje da u slučajevima kada zakon izrijeком normira, štoviše, nalaže određeno postupanje, nema nikakvog smisla niti svrhe ugovorom regulirati neki zakonom već uređen poslovni/pravni odnos.

3.4. Sporni Cjenik obrade i zbrinjavanja otpada donijet je 4. siječnja 2022. Broj: 2201-10/LT te je putem e-maila tuženiku bio dostavljen 7. siječnja 2022. uz dopis Broj: 2201-12/LT datiran sa 4. siječnjem 2022. kojim se svi korisnici usluga CGO Marišćina obavještavaju o donošenju novog cjenika, o stupanju istog na snagu sa 15. veljače 2022. uz pojašnjenje da su novim cjenikom snižene cijene obrade komunalnog otpada postupkom mehaničko-biološke obrade u odnosu na prethodni cjenik. Stupanjem na snagu ovog cjenika, prestao je važiti prethodni cjenik iz 2020., a kojim cjenikom je cijena po toni zaprimljenog otpada iznosila 1.180,00 kuna, dok je novim cjenikom iz 2022. cijena po toni zaprimljenog otpada iznosila, te i danas iznosi 866,00 kuna, odnosno konverzijom u EUR-o 114,93 EUR. Stoga predlaže prihvatiti tužbeni zahtjev.

4. Tuženik je osporio osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. Sporna je razlika u cijeni za razdoblje od 15. veljače do 31. ožujka 2022. Tuženik smatra da tužitelj pogrešno tumači sporni odnos. Naime, tuženik smatra da je Ugovor 572/18 i dalje na snazi, a članak 13. dopušta prestanak isključivo zbog nemogućnosti ispunjenja svrhe ugovora pa redoviti otkaz iz čl. 212. ZOO-a kao dispozitivna norma je isključen. Stoga je rasprava o otkazu i raskidu ugovora pogrešna. Također, kada se tužitelj poziva na čl. 13. kao nejasan temeljem čl. 319. i 320. ZOO-a, tada se upire na čl. 320. st. 1. ZOO-a, koji kaže da se nejasne odredbe tumače u korist druge strane.

Ovdje je ugovor na koji se tužitelj poziva on sam i sastavljao. Također drži se proturječnim kada se iznosi da je odnos uređen zakonom i da je ugovor bespredmetan, a potraživanje se temelji na ugovornim cijenama budući je tužitelj ugovor sklapao, otkazivao i nudio novi. Stoga je bitno da je promjena cijene prema čl. 7. takva da traži pisanu obavijest najmanje 90 dana prije primjene i sklapanje pisanog aneksa, a tužitelj je cjenik dostavio 7. siječnja 2022., primijenio 15. veljače 2022. i bez ikakvog aneksa pa se uvećana cijena nije mogla valjano primijeniti za sporno razdoblje. Također se ističe da se ne radi o sniženju cijene kako se navodi, već o povećanju cijene za tuženika, što je razvidno iz komunikacije tužitelja prema tuženiku. Pozivanje na jednaku cijenu po toni iz Zakona o gospodarenju nije osnovano budući da sam tužitelj nije primjenjivao jednaku cijenu jer je komunalnim društvima davao popust, a ta odredba uređuje visinu obavljanja cijene, a ne postupak njezine promjene prema pojedinom korisniku. Tuženik je dakle postupao savjesno, sve je platio i izričito prihvatio cijenu od 866,00 kuna po toni po proteku roka od 90 dana. Stoga predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

5. Sud je izveo dokazni postupak uvidom u dokumentaciju koja je priložena spisu i koja je detaljno navedena dalje u obrazloženju presude, utvrđujući odlučne činjenice savjesnom i brižljivom ocjenom svakog dokaza posebno te svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sve sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP-a, "Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07.-Odluka USRH, 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23.).

6. Na temelju izvedenog dokaznog postupka sud utvrđuje slijedeće:

6.1. Tužbeni zahtjev odnosi se na plaćanje usluga obrade i zbrinjavanja komunalnog i neopasnog otpada u iznosu od ukupno 39.715,37 EUR prema računu broj 12-001-01 od 28. veljače 2022. u iznosu od 11.214,98 EUR s dospijećem 30. ožujka 2022. (dio, račun na stranici 8-29 spisa) i broj 20-001-01 od 31. ožujka 2022. na iznos od 28.500,39 EUR s dospijećem 30. travnja 2022. (dio, račun na stranici 30 spisa). Tužbeni zahtjev je osnovan.

7. U konkretnom slučaju nije sporno da su tužitelj kao davatelj usluge i tuženik kao korisnik usluge 8. siječnja 2018. sklopili Ugovor br. 572/2018 o obradi i zbrinjavanju komunalnog i neopasnog otpada. Sukladno čl. 13. Ugovor je sklopljen na neodređeno vrijeme s mogućnošću raskida isključivo iz razloga nastupa okolnosti uslijed kojih nije moguće ispunjenje svrhe ugovora. Isto tako nije sporno da je tužitelj tuženiku 9. rujna 2020. dostavio otkaz ugovora s ponudom sklapanja novog ugovora o obradi i zbrinjavanju otpada te otkaznim rokom do 30. rujna 2020. (otkaz na stranici 48 spisa). Budući da navedene činjenice među strankama nisu sporne, ne treba ih dokazivati sukladno odredbi čl. 221. st. 1. ZPP-a.

8. Sporno jest je li Ugovor br. 572/2018 o obradi i zbrinjavanju komunalnog i neopasnog otpada sklopljen 8. siječnja 2018. između tužitelja kao davatelja usluge i tuženika kao korisnika usluge i dalje na snazi, odnosno je li bio na snazi u trenutku početka primjene novog cjenika, koji je po tužiteljevima stupio na snagu 15. veljače 2022. Dakle, sporno jest je li Ugovor br. 572/2018 od 8. siječnja 2018. tužitelj otkazao 9. rujna 2020., odnosno po isteku otkaznog roka 30. rujna 2020. Sporna jest i razlika u cijeni za razdoblje od 15. veljače do 31. ožujka 2022. s obzirom na tuženikove navode da se u konkretnom slučaju primjenjuje odredba čl. 7. Ugovora br. 572/2018 odnosno da novi cjenik stupa na snagu u roku od 90 dana od obavijesti korisniku usluge o promjeni cijene.

9. Predmetni Ugovor br. 572/2018 o zbrinjavanju komunalnog otpada je po svojoj naravi trajni obvezni odnos, kako su to stranke i ugovorile u čl. 13. Budući da je riječ o ugovoru na neodređeno vrijeme, svaka stranka (davatelj usluge pa tako i korisnik) ima pravo u svakom trenutku izjaviti otkaz ugovora sukladno odredbi čl. 212. Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZOO-a, "Narodne novine" broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23. i 155/23.), kojom odredbom je uređen otkaz trajnog obveznog odnosa. Sukladno čl. 212. st. 1. ZOO-a propisano je da ako trajanje obveznog odnosa nije određeno, svaka ga stranka može okončati otkazom. Otkaz mora biti dostavljen drugoj strani (st. 2.), a može se dati u svako doba, samo ne u nevrijeme (st. 3.). Otkazani obvezni odnos prestaje kad istekne otkazni rok određen ugovorom, a ako takav rok nije određen ugovorom, odnos prestaje nakon isteka roka određenog zakonom ili običajem, odnosno istekom primjerenog roka.

9.1. Sukladno citiranim zakonskim odredbama, tužitelj je kao davatelj usluge imao pravo otkazati ugovor koji je sklopljen na neodređeno vrijeme te u konkretnom slučaju nije riječ o raskidu ugovora, kako to tvrdi tuženik, jer raskid nastupa u slučaju kada jedna strana ne ispunjava svoje ugovorne obveze ili kada nastupe izvanredne promijenjene okolnosti, što ovdje nije slučaj. Slijedom navedenog, sud je utvrdio da je tužitelj otkazao predmetni Ugovor br. 572/2018 od 8. siječnja 2018. te da taj Ugovor više nije na snazi od 30. rujna 2020.

9.2. Tuženik se pozivao na odredbu čl. 7. Ugovora koja propisuje da se „u slučaju promjene cjenika usluga, davatelj usluge obvezuje pisano izvijestiti korisnika usluge najmanje 90 (devedeset) dana prije primjene novog cjenika. Nove cijene usluga primjenjivat će se temeljem zaključenog pisanog aneksa, a od datuma potpisivanja aneksa“. No, u konkretnom slučaju, sud je utvrdio da je tužitelj otkazao Ugovor 30. rujna 2020. te se navedena odredba više ne primjenjuje na predmetno potraživanje po računima za veljaču i ožujak 2022. jer je Ugovor otkazan prije razdoblja na koje se odnose utuženi računi.

10. Sukladno svemu navedenom, sud je utvrdio da Ugovor broj 572/2018 od 8. siječnja 2018. više nije na snazi jer ga je tužitelj otkazao dopisom od 9. rujna 2020. Slijedom toga, sud utvrđuje da se tuženik neosnovano poziva na odredbu čl. 7. Ugovora br. 572/2018 budući da taj Ugovor više nije na snazi, odnosno nije bio na snazi u trenutku početka primjene novog cjenika, koji je tužitelj donio 4. siječnja 2022. (Cjenik na stranici 193-194 spisa), dostavio ga tuženiku 7. siječnja 2022. te se počeo primjenjivati 15. veljače 2022. (e-mail poruka na stranici 51 spisa).

10.1. Visina tužbenog zahtjeva u konkretnom slučaju nije sporna, odnosno nije sporna količina predanog otpada, već je sporna pravna osnova fakturiranja jer je tuženik smatrao da se u konkretnom slučaju primjenjuje odredba čl. 7. Ugovora broj 572/2018 odnosno jer smatra da se novi Cjenik od 4. siječnja 2022. primjenjuje tek protekom roka od 90 dana od dana stupanja novog tužiteljevog Cjenika na snagu, koje navode je sud ocijenio neosnovanim.

10.2. Budući da se dakle novi Cjenik od 4. siječnja 2022. počeo primjenjivati od 15. veljače 2022., a sukladno kojem je tužitelj izdao utužene račune, to je tužiteljevo potraživanje u cijelosti osnovano.

11. Slijedom navedenog, sud utvrđuje da predmetna tražbina po utuženim računima postoji u utuženom iznosu. Stoga je tuženik kao korisnik usluge dužan platiti cijenu za pruženu uslugu u utuženom iznosu sukladno odredbi čl. 590. i čl. 613. st. 1. ZOO-a pa je sud primjenom odredbi čl. 9., 358., 590. i čl. 613. st. 1. ZOO-a, tužitelju dosudio u glavnici u iznosu od 39.715,37 EUR (t. I. izreke presude).

Sukladno tome, sud je na temelju odredbe čl. 451. st. 3. ZPP-a održao platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na snazi u dijelu u kojem je naloženo plaćanje glavnice u iznosu od 39.715,37 EUR s kamatom propisanom odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a. Budući da se radi o ugovornom odnosu između trgovaca, to se za utuženo razdoblje primjenjuje stopa zatezne kamate propisana za te odnose odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a.

11.1. Odluku o troškovima postupka ovrhe sud je donio primjenom čl. 14. st. 4. Ovršnog zakona (dalje: OZ-a, "Narodne novine" broj 112/12., 25/13., 93/14., 55/16., 73/17., 131/20., 144/22. i 6/24.) i čl. 451. st. 3. ZPP-a, održavši na snazi platni nalog u dijelu koji se odnosi na naknadu nastalog ovršnog troška tužitelju u iznosu od 1.688,94 EUR sa zakonskom zateznom kamatom, a koji se sastoji od troška javnobilježničke nagrade i troška javnobilježničke dostave sukladno čl. 6. i 8. Pravilnika o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku (dalje: Pravilnik, "Narodne novine" broj 9/21., 18/22. i 154/22.) te na trošak sastava prijedloga za ovrhu po odvjetniku sukladno Tbr. 11/1 u vezi s Tbr. 7/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: Tarifa, "Narodne novine" broj 138/23.). Na tako dosuđeni ovršni trošak, tužitelju je dosuđena i zakonska zatezna kamata temeljem čl. 30. st. 2. OZ, slijedom čega je odlučeno kao pod t. I. izreke.

12. Sud je na ročištu održanom 3. lipnja 2026. odbio tuženikove prijedloge za izvođenje dokaza saslušanjem svjedoka Ervina Mraka i Miodraga Šarca na okolnost pregovora između stranaka, donošenja novog cjenika i primjene novog cjenika te okolnosti vezanih za osporavanje predmetnih računa kao suvišni budući da je riječ o pravnom pitanju.

13. Odluku o parničnom trošku sud je donio na temelju odredbe čl. 154. st. 1. i 155. ZPP-a. Budući da je tuženik u cijelosti izgubio parnicu, dužan je tužitelju nadoknaditi parnične troškove. Stoga je sud tužitelju, uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora od 39.715,37 EUR, priznao parnični trošak u iznosu od 3.017,15 EUR (t. II. izreke presude). Tužitelj ima pravo na naknadu parničnog troška koji se odnosi na trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 517,15 EUR sukladno Zakonu o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 118/18. i 51/23.) i Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 37/23.) te na trošak zastupanja po Tarifi, budući da je tužitelja zastupao odvjetnik, koji se sastoji od troška sastava obrazloženog podneska od 23. ožujka 2026., kojim se očituje na tuženikove navode iz prigovora u iznosu od 1.000,00 EUR sukladno Tbr. 8/1 i troška zastupanja na ročištu 3. lipnja 2026. u iznosu od 1.000,00 EUR sukladno Tbr. 9/1, što ukupno iznosi 2.000,00 EUR uvećano za PDV od 500,00 EUR sukladno Tbr. 42.

13.1. Odredba čl. 151. st. 3. ZPP-a propisuje da parnični troškovi obuhvaćaju i zatezne kamate od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka. O zateznim kamatama na iznos parničnih troškova sud odlučuje na zahtjev stranke. Budući da je takav zahtjev tužitelj postavio u zahtjevu za naknadu parničnog troška, to je sud odlučio kao u točki II. izreke presude.

Rijeka, 7. srpnja 2026.

Sutkinja
Tamara Jugo Smoljanović

UPUTA O PRAVU NA IZJAVLJIVANJE PRAVNOG LIJEKA:

Protiv ove presude stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana objave na e-oglasnoj ploči, a u slučaju da nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu (čl. 348. st. 1. ZPP-a).

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti (čl. 352. st. 1. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-3088a-6abba**

Kontrolni broj: **014e0-73cc4-48c85**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=TAMARA JUGO SMOLJANOVIĆ, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.